

SANNE THIJSSSEN

Succesvol showjumper

De naam Thijssen is op zijn zachtst gezegd geen vreemde in de paardenwereld. Vader Leon stond al meerdere malen in de schijnwerpers en nu is zijn telg aan de beurt. Afgelopen Nederlands Kampioenschap Springen stonden er zelfs vier leden van het gezin aan de start. Dochter Sanne Thijssen (23) en haar paard Con Quidam behaalden de bronzen medaille op dat kampioenschap. Dit jaar maakte de Sevenumse furore met een zilveren plak op het wereldkampioenschap. Maar alleen springen als expertise, daar blijft het niet bij.

TEKST: CHRIS GIJZEN / FOTO'S: WENDY BOON

“IK HEB VAN JONGS AF AAN KANSSEN GEKREGEN DOOR WAT MIJN OUDERS HEBBEN GECREËERD”

Heel mooi natuurlijk. Mijn eerste wereldkampioenschap en al direct een medaille mee naar huis genomen”, reageert Sanne enthousiast op de vraag hoe het voelt om zilver te halen. “Heel bijzonder. Het was spannend tot de laatste ronde”, voegt ze er nog aan toe. Op de vervolgvraag of er nog grote wedstrijden in het verschiet liggen, antwoordt ze dat ze natuurlijk graag naar de Olympische Spelen in Parijs zou willen. “Dat moet nog blijken, 2024 is nog ver weg. Misschien is het ‘t laatste kampioenschap voor Con Quidam, misschien gaat hij van tevoren al met pensioen.”

Haar passie en expertise liggen niet alleen in de springtak van de paardenwereld. Medio 2021 kondigde Thijssen aan haar eigen stal te beginnen.

Een jaar later blijkt dat een goede keuze. “De stal loopt heel goed. Ik heb ondertussen een hoop paarden gekocht en samen met anderen aangeschaft. Ook heb ik paarden op stal van andere eigenaren. Maar de dagen zijn te kort.” Daarmee doelt ze op de combinatie van trainen, het werk in de stal van haar ouders en haar eigen stal. “De helft van de dag werk ik bij mijn ouders, de andere helft in mijn eigen stal.”

Of ja, de werkzaamheden lopen door elkaar heen waardoor de dagen soms iets te kort zijn. “Maar dat gaat hartstikke goed. Ik houd allebei de stallen goed bij en besteed niet meer aandacht aan mijn eigen stal dan aan die van mijn ouders. Het kan hooguit zijn dat ik ‘s avonds langer doorwerk om mijn eigen werkzaamheden gedaan te krijgen.”

ZETJE IN DE RUG

De bouw van de weg naar de stal van haar ouders, Leon en Dorien, is een stuk langer geweest. “Mijn ouders zijn begonnen met helemaal niets. Door pap is mijn weg al goed geplaveid. Ik heb van jongs af aan kansen gekregen door wat mijn ouders hebben gecreëerd. Dat realiseer ik mij ook wel: ik kan ervan profiteren en mag de faciliteiten gebruiken die zij hebben gemaakt. Anderen die voor zichzelf beginnen, moeten bijvoorbeeld een vrachtauto kopen. Dat hoeft ik nu niet, dat geld kan ik investeren in paarden. Ik werk er evengoed hard voor, maar het is een zetje in de rug.”

BACK TO REALITY

Dat de jonge amazone te weinig uren in een dag heeft, is wel duidelijk. Naast het onderhouden van haar eigen bedrijf, de stallen van haar ouders en de paarden, moet er natuurlijk getraind en wedstrijd gereden worden. Terugkomen van een concours voelt dan ook een beetje als ‘back to reality’. “Thuis rijd ik twaalf paarden per dag, op concours maar vijf. Je leeft daar in een andere wereld die heel anders van opzet is. Het zijn lange dagen, maar je doet relatief minder dan thuis. Hoewel dat ook per concours verschilt. Thuis is niet het rustpunt, concoursen zijn het rustpunt.”

LUXELEVENTJE

Paardensport is meer dan alleen topsport. “Je bent ook met organiseren en socialiseren bezig. Het eerste jaar is wennen: je kent niemand en bent een nieuwe leerling, maar al gauw worden anderen familie en vrienden. Veel mensen zijn gebaat bij deze wereld. Er wordt veel in ondernomen en veel jobs worden gecreëerd. Desondanks ligt de paardensport onder een vergrootglas door bijvoorbeeld dierenactivisten, maar met de paarden wordt beter omgegaan dan met sommige mensen. Het gaat echt om het welzijn van de paarden, zij leiden een luxeleventje.”

“THUIS IS NIET HET RUSTPUNT, CONCOURSEN ZIJN HET RUSTPUNT”

KARAKTER

Welk paard in aanmerking komt voor de topsport, begint bij een goede selectie. Het ligt voor de hand dat een paard goed moet kunnen springen. “Een paard kan een minder goede techniek hebben maar wel goed springen. Het is belangrijker dat hij foutloos springt, hoe snel het leert van zijn fouten en hoe gauw het überhaupt leert. Ieder paard is natuurlijk anders. Ik heb het liefst paarden met een beetje karakter: als het erop aankomt in de ring, vechten zij meer. Leergierigheid is heel belangrijk. Dat kun je vaak al zien als ze nog jong zijn.”

Maar op beide vlakken presteren, is bijna onmogelijk. “Op sportief vlak wil ik er zoveel mogelijk uithalen als erin zit. Het grootste doel is echter om mijn eigen bedrijf op te bouwen met eigen paarden en paarden van andere eigenaren.” Sanne geeft aan ontzettend veel geluk te hebben met haar prijswinnende Con Quidam. De hengst zal dan ook niet meer weggaan. ■